

μᾶ νὰ ἐλέγξῃ τὴν αἰσχροὺς αὐτῶν διαγωγὴν, ἀλλὰ τῷ ἀπαν-
τῶσι διὰ ξιφισμῶν. Ἀνάγκη πλέον ἡμῶν. Ἐξάγει πιστόλι
καὶ τοὺς προκαλεῖ διὰ τοῦτου νὰ ὀπισθοχωρήσωσιν· ἀλλ' αὐ-
τοὶ ἐπιτίθενται φοβερώτεροι. Ἡ σκανδάλῃ πιέζεται. . . ἀλλὰ
δὲν ἀκούεται ἐκπυροκρότησις. Ἐθραύσθη μόνον τὸ καψού-
λιον, παιγνίδι τῆς τύχης· τὸ πιστόλι εἶνε διπλοῦν. Ὁ εἰς
τῶν ἡρώων μας μένει ἀλίνητος ἐκ φόβου, ἀλλ' ὁ ἕτερος ρί-
πτεται ὡς τίγρις, ὁ πολίτης θέλει ν' ἀποφύγῃ τὸ κκούρ-
γημα, ὀπισθοχωρεῖ, ἀλλ' ὀπισθοχωρῶν πίπτει. Ὁ χωροφύ-
λας ἐπέρχεται. Πιέζεται καὶ ἡ δευτέρα σκανδάλῃ· ἀλλ' εἰς
μάτην. Ἡ τύχη πάλιν παίζει. Ἡ αἰχμὴ τοῦ ξίφους ἐγγίζει
ἤδη τὸ στήθος τοῦ πεσόντος καὶ θὰ διεπέρα ἀφρευκτῶς τοῦτο,
ἂν μὴ λίθος ὕψ' ἑτέρου πολίτου ριφθεὶς κατὰ τῆς κεφαλῆς
τοῦ αἰμοδόρου χωροφύλακος, ἀνεχαίτιζε τὴν ὁρμὴν του, τοῦθ'
ὅπερ ἔδωκε καιρὸν εἰς τὸν πεσόντα νὰ φύγῃ. Ἀλλὰ . . . δὲν
ἐτελείωσε. Τὸ φινάλε εἶνε βροντωδέστερον. Οἱ παληκαρὶδες
ἔδγαλαν τὰ ρεβόλβερ. Ἐπρεπε νὰ τὰ χρησιμοποίησωσιν. Οὐ-
δὲν ἀπλούστερον. Πολίται ὑπῆρχον ἐκεῖ. Ἐπυροβόλησαν δις
ἀνεπιτυχῶς καὶ ὁ καυγᾶς διελύθη. Εὐλογεῖτε τὴν Ἑλλάδα
διότι δὲν ἐγύμνασε καλῶς τὸν στρατὸν τῆς· ἄλλως θὰ εἴχο-
μεν θύματα. . .

Καὶ τώρα διότι κατὰ τύχην δὲν συνέβη δυστυχῆ τι,
δὲν πρέπει νὰ γείνη λόγος; Δὲν εἶναι αὐτῆς τῆς ἰδέας. Ὁ
ὑπομάρκαρχος κ. Γουνελίδης, πρὸς ὃν ἀληθῶς μετὰ τῶν ὑπ'
αὐτὸν ἀνδρῶν ὀφείλεται ἔπαινος διὰ τὴν ἐν γένει διαγωγὴν
του, ἀπέστειλεν ἀμέσως τοὺς ἐνόχους εἰς Σπάρτην. Ἀλλὰ
τοῦτο δὲν ἱκανοποιεῖ τὴν πολιτείαν. Εἶνε ἀνάγκη νὰ τιμωρη-
θῶσι παραδειγματικῶς οὗτοι· διότι ἄλλως ἔχομεν πλέον ὄχι
τὸ δικαίωμα, ἀλλὰ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὀπλιζώμεθα μέχρις
δυνάμεων ὅπως ἀμυνώμεθα κατὰ τῶν ἀδίκως ἐπιθέσεων τῶν. . .
φρουρῶν τῆς τιμῆς τῆς ζωῆς καὶ τῆς περιουσίας μας.

Ο ΒΑΪΡΑΚΤΑΡΗΣ

ΚΑΙ ΟΙ ΦΥΓΟΔΙΚΟΙ

(ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Καλάμαε, 17 Σεπτεμβρίου.

Ἡ παρούσα ἐποχὴ θέλει γίνῃ ἐποχὴ χρονολογίας διὰ τὸν
λαὸν τῆς Μεσσηνίας, διότι κατ' αὐτὴν κατωρθώθη ἐν κατόρ-
θωμα ἀκατόρθωτον μέχρι τοῦδε νομιζόμενον, τὸ δὲ ὄνομα
τοῦ Βαΐρακτάρη μεγάλῃν θέλει ἀποκτήσῃ ἐνταῦθα δημοτι-
κότητα καὶ μετ' ἐπαίνων οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ μετ' εὐλογιῶν
θέλει φέρεσθαι ἀνὰ τὰ στόματα τῶν Μεσσηνίων.

Ἐνθυμοῦνται ἴσως οἱ ἀναγνώσται τοῦ «Μὴ Χάνεσαι» τὰ
ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ἄλλαις ἐφημερίσι δημοσιευόμενα πρὸ καιροῦ
ὀλίγον ἀλλεπάλληλα τηλεγραφήματα τοῦ βουλευτοῦ Μεσσή-
νης κ. Κ. Κουμουνδούρου περὶ τῆς φυγοδικίας ἐν Μεσσηνίᾳ.
Ὁμολογουμένως τότε ἡ φυγοδικία θρασεῖαν εἶχεν ἐγείρει τὴν
κεφαλὴν καὶ ἦτο ἡ φοβερωτέρα διὰ τὸν τόπον μάστιξ· διότι
φυγόδικος δὲν θὰ εἴπῃ — ἐν Μεσσηνίᾳ τοῦλάχιστον — ὅτι
τὰ δύο συνθετικὰ τῆς λέξεως σημαίνουν, ἀλλὰ λωποδύτης,
ἀλογολέπτης, βρασιβοζούκος, ληστὴς πολλάκις, ἐνὶ λόγῳ
τύραννος τοῦ τόπου.

Τὰ δίκαια ταῦτα τοῦ κ. Κουμουνδούρου παράπονα εἶρον
ὄντως ἤχῳ ἐν τοῖς ὡσὶ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὅστις ἀπεφά-
σισε νὰ φιμώσῃ τὸν κ. Κουμουνδούρον καὶ διὰ τῷ τρόπου διὰ
τοῦ ὁποίου εἶθε πάντοτε οἱ κυβερνῶντες νὰ προσπαθῶσι [νὰ
φιμώσωσι τοὺς ἀντιπολιτευομένους. Ἐξελέξατο καὶ ἀπέστει-

λε πρὸς καταδίωξιν τῆς ἐν Μεσσηνίᾳ φυγοδικίας τὸν κ.
Μπαϊρακτάρη, ἄνθρωπον τίμιον, ἀκέραιον, ἀκαμπτον ἐν τῇ
ἐκπληρώσει τοῦ καθήκοντος, ἀνεπηρέαστον, θέλοντα ἐν μιᾷ
λέξει νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἀνατεθεῖσαν ἐντολὴν, γνωρίζοντα δὲ
πὺς νὰ ἐκτελέσῃ ταύτην.

Ἦλθεν ὁ Μπαϊρακτάρης καὶ πρὶν παρέλθῃ μὴν ἀπὸ τῆς
ἐλεύσεώς του, ἡ φυγοδικία ἐξέλιπεν ὡς διὰ θαύματος. Εἶνε
ὄντως θαύματα διὰ τὴν Μεσσηνίαν τὰ κατωρθωθέντα. Φαν-
τασθῆτε ὅτι οἱ φυγόδικοι μόνον τῶν προσήρχοντο εἰς τὸν
ἐπὶ τῆς καταδίωξεως, ἢ εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν, εἰς ταύτην δὲ
πολλάκις συνέβη νὰ εἴπωσιν οἱ ὑπάλληλοι τοῖς προσερχο-
μένοις νὰ ἐπιστρέψωσιν ἄλλην ὥραν, διότι δὲν εἶχον καιρὸν
νὰ παρατηρήσωσι καὶ εὑρωσι τὰ χαρτιά τῶν προσερχομέ-
νων ἵνα τεθῶσιν ἐν ταῖς φυλακαῖς, καὶ ἀσχολούμενοι εἰς τὴν
εὑρεσιν τῶν στενογραφιῶν τῶν προσελθόντων· ἕκαστος μὲ
τὴν σειράν του, βλέπετε!

Ἦδη ἐν ὅλῳ τῷ νομῷ Μεσσηνίας δὲν ὑπάρχουσι περισ-
σότεροι τῶν τεσσάρων φυγοδικίων, μεταξύ δὲ αὐτῶν καὶ ὁ
περιβόητος Σκουρλῆς. Εἶπον δὲ περιβόητος οὐχὶ διὰ τὰ
κατορθώματά του, ἀλλὰ διὰ τὴν εὐφυΐαν του, τὴν ὠκυπο-
δίαν του καὶ τὴν ἀσύλληπτὸν του. Πρὸ εἰκοσαετίας οὗτος ἀ-
πέδρα τῶν φυλακῶν, ὅπου εὐρίσκετο καταδεδικασμένος εἰς
θάνατον διὰ φόνον, ἔκτοτε δὲ δὲν κατωρθώθη ἡ σύλληψις
του. Περὶ τούτου ἔμαθον τὸ ἐξῆς· ἀνεκδοτόν, ὅπερ ἀποδίδω
μᾶλλον εἰς τὴν φαντασίαν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Λέγουσιν
ὅτι προσελθὼν τῷ ἐπὶ τῆς καταδίωξεως ἀξιωματικῷ με-
τμριεσμένος εἰς ποιμένα ἐνεχείρισε τούτῳ ἐπιστολὴν ἐκ
μέρους ἑαυτοῦ, λέγουσαν ὅτι εἶνε ἀδύνατος ἡ σύλληψις του
καὶ νὰ μὴ κοπιᾷ μάτην. Τὸ ὕψος τῆς ἐπιστολῆς· ἔκαμε τὸν
ἀξιωματικὸν νὰ ἐρωτήσῃ τί εἶδους ἄνθρωπος ἦτο ὁ Σκουρ-
λῆς, ὁ δὲ κομιστὴς τῷ ἀπήντησεν ὅτι δύναται νὰ λάβῃ
ἰδέαν ἀκριβῆ περὶ αὐτοῦ ἂν παρετήρει αὐτόν, πρὸς ὃν ὡ-
μοιάζεν. Ἀκολούθως ὁ διάλογος ἐξετάθη μεταξύ των, λέγε-
ται δὲ ὅτι ὁ κομιστὴς τῆς ἐπιστολῆς δικαιολογῶν τὸν
Σκουρλῆν εἶπεν ὅτι ἂν δὲν προσέρχεται, πράττει τοῦτο,
διότι αὐτός, ἅμα προσελθὼν, θὰ παραδοθῇ τὸ δημῷ, ὅτι
ἐπομένως προτιμᾷ νὰ ζῇ ἐλεύθερος καὶ καταδικώμενος ἔστω,
ἢ καὶ νὰ φονεῖται ἀπὸ βόλι, παρὰ νὰ προσέλθῃ εἰς τὴν λαι-
μητόμον. Ἀλλως δὲ καὶ δὲν ἐνοχλεῖ κανένα, ζῇ ἡσυχῶς, ὑ-
περασπίζει μάλιστα τοὺς συγχωρίους του, ἐπομένως δὲν ἐν-
νοεῖ τί τὸν θέλει ἡ κυβέρνησις. Μετέγραψα ἐν περιλήψει τὸν
διάλογον τοῦτον ὅπως μοι μετεδόθη, ἵνα συμπεράνω ὅτι ἂν
ἡ διαγωγὴ τοῦ Σκουρλῆ εἶνε τοιαύτη, εἶνε ἀδίκον νὰ ἐπιζη-
τῆται ἡ σύλληψις αὐτοῦ, ἀφοῦ ἐν ταῖς φυλακαῖς τιθέμενος
εἶνε ἄχρηστος· ἐνῶ ὡς φυγόδικος μένων δύναται νὰ χρησι-
μεύσῃ φύλαξ τοῦ χωρίου του κατὰ τῶν λοιπῶν φυγοδικίων.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαδᾶ

Παρίσιοι, 9 Ὀβρίου. Ὁ στρατηγὸς Καμπενὼν διωρί-
σθη ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν.

Ὁ κ. Μουῦ παρευρίσκατο εἰς τὴν κηδείαν τοῦ υἱοῦ τοῦ κ.
Μαυροκορδάτου γενομένην σήμερον.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ πρὸς ἐνοικίασιν μικρὰ οἰκία ἢ ὀ-
ρφος οἰκίας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σιαδίου εἰ δυνατόν ἢ κατὰ τὴν
συνοικίαν Κολοράκι, μὲ τρία δωμάτια, μετὰ ἢ ἄνευ ἐπί-
πλων. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Αἰγύπτου (6, 5)